

prima instanță: O. Tănase
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 3ra-73/17

Î N C H E I E R E

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Piotr Cernev împotriva
Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne cu privire
la încasarea indemnizației de concediere, penalității de întârziere și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care
a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a
Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru
municipiul Chișinău din 29 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 04 februarie 2016, Piotr Cernev a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI cu privire la încasarea indemnizației
de concediere, penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, începând cu 01 ianuarie 2000,
a activat în cadrul ÎS „Servicii Pază de Stat” a MAI în funcția de inginer superior
iar la data de 30 noiembrie 2015, prin ordinul ÎS „Servicii Pază” a MAI nr. 168, a
fost demisionat din funcția de inginer coordonator al Serviciului deservire al
Centrului monitorizare și pază tehnică, în legătură cu atingerea plafonului de
vârstă.

Menționează că, începând cu 23 iulie 1973, a activat în cadrul Ministerului
Afacerilor Interne în diverse funcții ale întreprinderii. Anterior, această
întreprindere se denumea Direcția pază de pe lângă MAI al RSSM. Astfel, susține
că, pe perioada 23 iulie 1973 – 30 noiembrie 2015 a acumulat un stagiul de muncă
de 42,4 ani în cadrul Serviciului Pază de Stat.

Invocă că, la data de 14 noiembrie 2011, între ÎS „Servicii Pază” și
sindicatul „Servicii Pază și Detectivi” a fost încheiat contractul colectiv de muncă
(convenție la nivel de întreprindere pentru anii 2011-2016), conform căruia, în

cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea salariaților, salariaților cu stagiul neîntrerupt la întreprindere și în Serviciul Pază de Stat de 30 ani, angajatorul va plăti o indemnizație în mărime de 20 % din ultimul salariu de funcție, pentru fiecare an de lucru în cadrul întreprinderii (pct. 5.10.9 al convenției).

Susține că, la data de 23 noiembrie 2015, a depus cerere, prin care a solicitat achitarea indemnizației pentru 42 de ani de muncă, iar prin ordinul pârâtei nr. 173p din 27 noiembrie 2015 s-a dispus de a-i fi achitată indemnizația în mărime de 20% din ultimul salariu de funcție, pentru perioada de la 08 decembrie 2010 pentru fiecare an de activitate în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI, fiindu-i achitată suma de 6 064,25 lei la data de 04 decembrie 2015.

Afirmă că, ulterior, la data de 15 decembrie 2015, a depus în adresa ÎS „Servicii Pază” a MAI o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea indemnizației integrale, însă prin răspunsul ÎS „Servicii Pază” a MAI din 18 ianuarie 2016 a fost informat că, achitarea indemnizației a fost acceptată numai pentru activitatea desfășurată din anul 2010 și până la 30 noiembrie 2015, momentul concedierii din serviciu.

Consideră că, răspunsul pârâtei este ilegal, deoarece ÎS „Servicii Pază” a MAI este succesoare a întreprinderii din anul 1973.

Susține că, pentru stagiul de 42 ani și 04 luni, pârâta urmează să-i achite o indemnizație în mărime de 30 782,40 lei.

Invocă că, prin acțiunile sale, pârâta i-a cauzat un prejudiciul moral în mărime de 7 260 lei, ceea ce constituie 2 salarii medii lunare iar pentru neachitarea la timp a indemnizației, conform art. 145 și art. 330 din Codul muncii, urmează să-i achite o penalitate în mărime de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie suma de 1 847 lei.

Solicită încasarea din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI a sumei de 30 782,40 lei, cu titlu de indemnizație de concediere, a sumei de 1 847 lei, cu titlu de penalitate pentru neachitarea la timp a indemnizației de concediere, repararea prejudiciului moral în mărime de 7 260 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 aprilie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și a fost încasată din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Piotr Cernev suma de 30 782,40 lei, cu titlu de indemnizație de concediere. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță, admitând pretenția cu privire la încasarea indemnizației de concediere, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul s-a aflat în raport de muncă cu pârâta, prestând munca în calitate de inginer coordonator al Serviciului deservire nr. 2 al Centrului monitorizare și pază tehnică, iar prin ordinul nr. 168p din 23 noiembrie 2015 a fost încetat raportul de muncă, prin demisia reclamantului.

Totodată, prima instanță a constatat că, reclamantul, în calitate de salariat, a prestat succesiv și neîntrerupt munca în Serviciile de Pază de Stat din 23 iulie 1973 până la 30 noiembrie 2015, acumulând o vechime de 42,4 ani, astfel, conform prevederilor pct. 5.10.9 al contractului colectiv de muncă încheiat între

ÎS „Servicii Pază” și Sindicatul „Servicii Pază și Detectivi”, înregistrat la data de 14 noiembrie 2011 la Inspectoratul teritorial de muncă Chișinău, acesta este îndreptățit la plata indemnizației de concediere în mărime de 30 782,40 lei.

Respingând cerințele cu privire la încasarea penalității pentru neachitarea în termen a indemnizației și repararea prejudiciului moral, prima instanță a reiterat că, reclamantul nu a prezentat probe, ce ar confirma întrunirea condițiilor necesare pentru achitarea penalității conform prevederilor art. 330 alin. (2) din Codul muncii, precum și, nu a probat existența daunei morale, întinderile acesteia și legătura causală dintre fapta ilicită și prejudiciul moral invocat.

Prima instanță, respingând cerința de încasare a cheltuielilor de asistență juridică și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu a probat caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor, făcând trimitere la prevederile art. 96 alin. (1) CPC, reiterând că,

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎS „Servicii Pază” a MAI și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 decembrie 2016, ÎS „Servicii Pază” a MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, reorganizarea Pazei de Stat în ÎS „Servicii Pază” a MAI nu include succesiunea de drepturi și obligații, deoarece a fost formată o nouă entitate, cu alt statut și altă formă de organizare și finanțare.

Califică ca eronată concluzia instanțelor de judecată precum că, Piotr Cernev activează în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI din data de 01 ianuarie 2000, deoarece ÎS „Servicii Pază” a MAI a fost creată la data de 06 decembrie 2010 prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 404.

Susține că, reieșind din prevederile contractului colectiv de muncă a ÎS „Servicii Pază” a MAI pentru anii 2011-2016 și înscrisurile din carnetul de muncă al intimatului, acesta a activat în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI din data de 06 decembrie 2010.

În aceste circumstanțe, consideră că, instanțele de judecată au interpretat greșit prevederile contractului colectiv de muncă al ÎS „Servicii Pază” a MAI pentru anii 2011-2016, mai mult ca atât, prima instanță a aplicat eronat prevederile art. art. 1, 2, 3 și 4 ale Legii contenciosului administrativ, motivând că, ÎS „Servicii Pază” a MAI nu este autoritate publică, deoarece a fost fondată de către Ministerul Afacerilor Interne.

Prin referința depusă la data de 12 ianuarie 2017 Piotr Cernev a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎS „Servicii Pază” a MAI nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎS „Servicii Pază” a MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ÎS „Servicii Pază” a MAI ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic